

Arrest

nr. 91 509 van 13 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Kazachs staatsburger van Oeigoerse origine, bent afkomstig uit Almaty. Uw problemen waarvoor u asiel aanvraagt zijn ontstaan naar aanleiding van uw huwelijk met A. R. (...) op 12 december 2008.

U leerde uw man, die op dat moment in België verbleef, in 2007 kennen via het internet en hij vertelde over zijn leven in België, dat hij hier werk en documenten bezat. Op het einde van de zomer van 2008 kwam uw man naar Almaty om u te ontmoeten hetgeen leidde tot een huwelijk. Uw moeder, broers en zussen waren gekant tegen dit huwelijk en verstootten u aangezien u zonder hun

toestemming gehuwd was. U vertrok naar België op 27 december 2008 maar als snel bleek dat uw man gelogen had. Zo had hij geen verblijfsdocumenten en handelde hij, zijn zus en ouders, in België onder de valse naam N. (...). Uw man bleek na twee maanden te veranderen, hij werd grof en agressief en u mocht de deur niet meer uit. U voelde zich meer zijn huisslavin dan echtgenote. Ook toen u zwanger geraakte van uw zoon was hij agressief. Op 23 januari 2010 werd uw zoon, S. A. (...) geboren, maar ook na deze geboorte bleef uw man agressief ten opzichte van u. Uw schoonmoeder en schoonzus deden niets om de mishandelingen te stoppen. Uw schoonmoeder bedreigde u dat als u uw leven hier niet goed vond, dat u dan mocht vertrekken maar dan zonder uw zoon. In de zomer van 2010 werd de familie van uw man, en uw zoontje geregulariseerd.

Op 28 november 2011, toen uw schoonmoeder en man zoals gewoonlijk het huis uit waren om te gaan werken, ontdekte u twee sleutels in de kleerkast. U belde uw enige vriendin op, S. (...) en vroeg haar u en uw zoontje te komen ophalen. U kende S. (...) via uw man, S. (...)’s man en uw man waren reeds lange tijd vrienden. Jullie hadden in het verleden contact maar dit contact werd verbroken door uw schoonmoeder die het niet meer toestond. Soms belde zij nog op de thuis telefoon maar ook dat contact verwaterde aangezien uw man u sloeg telkens u met haar sprak. U werd naar het huis van S. (...) en haar man gebracht, en jullie probeerden vluchthuizen te contacteren. Aangezien u geen papieren had werd u er niet toegelaten. U besloot vervolgens op 20 december 2011 asiel aan te vragen bij de Belgische asielinstanties. Begin februari 2012 ging u naar de politie om informatie te vergaren betreffende een mogelijk klacht in verband met huiselijk geweld. Omdat uw man op die manier te weten kon komen waar u zich bevond besloot u hiervan af te zien. Uw man kon u lokaliseren en daagde u vervolgens voor de rechtbank in verband met het hoederecht over uw zoon. U ging vervolgens klacht indienen bij de politie in verband met uw slagen en verwondingen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, de geboorteakte, erkenningsakte en sis-kaart van uw zoon, uw vliegtuigticket, een inschrijvingskaart van uw zoon, een proces-verbaal, een informatiefiche van de politie, een oproepingsbrief van de rechtbank en het verzoekschrift van uw man.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst vrijwillig en zonder vrees voor uw leven, vrijheid of fysieke integriteit hebt verlaten. U hebt immers Kazachstan op legale wijze verlaten om bij uw partner, A. R. (...), te kunnen zijn, die sinds de zomer van 2010 in België geregulariseerd is. U vreest zonder uw zoon naar Kazachstan te moeten terugkeren, en in geval u met uw zoon moet terugkeren naar uw land van herkomst vreest u dat de familie en kennissen van uw man die nog steeds in Kazachstan verblijven, uw kind zullen afnemen. Uw familie in Kazachstan zal u eveneens niet willen ontvangen aangezien u zonder hun toestemming gehuwd bent. U vreest tenslotte ook uw echtgenoot.

Wat betreft uw vrees dat uw man en/of uw schoonmoeder in België het kind onder hun hoede willen, en uw vrees dat u zonder uw kind naar Kazachstan moet terugkeren, moet opgemerkt worden dat de beslissing voor het hoederecht, de verblijfsdocumenten en eventuele repatriëring onder de bevoegdheid valt van de bevoegde Belgische instanties. Het Commissariaat-generaal doet hierover geen uitspraak. Ook met betrekking tot uw vrees voor uw echtgenoot, die geregulariseerd is in België, geldt dat u zich dient te richten tot de bevoegde politieinstanties die u de nodige bescherming kunnen bieden.

Wat betreft uw vrees dat u in geval van terugkeer naar Kazachstan met uw kind, hij aldaar zal afgenomen worden door de familie en kennissen van uw man, moet opgemerkt worden dat uw vrees niet gegrond is. U baseert uw vrees op het feit dat uw schoonmoeder een procedure opgestart was om zijn achternaam te veranderen in de achternaam van uw man, A. (...). (CGVS p. 11) Concrete aanwijzingen voor problemen in deze zin in Kazachstan kan u echter niet geven. Bovendien, na uw vlucht uit het huis van uw man op 28 november 2011 hebben uw man en schoonmoeder u kennelijk niet proberen te contacteren. (CGVS p. 23) Toen u bij uw vriendin verbleef is er eveneens niemand langsgekomen. (CGVS p. 23) Ook in uw thuisland kwam er niemand om u of uw zoon te zoeken bij uw ouderlijk huis, toen uw verblijf in België na uw vlucht nog niet gekend was. (CGVS p. 25) Bijgevolg moet vastgesteld worden dat uw vrees dat de familie en kennissen van uw man, bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst, uw zoon zouden afnemen, slechts hypothetisch is en niet gebaseerd op concrete aanwijzingen. Ook uw vrees dat uw man u in Kazachstan kan vinden, kan niet overtuigen aangezien deze verklaring eveneens een loutere veronderstelling betreft, zonder dat u aanwijzingen heeft dat uw man of familie dit van plan is. (CGVS p. 25)

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat, hoewel uw man een rechtszaak heeft ingespannen inzake het hoederecht van het kind (CGVS, p. 23), uit uw verklaringen niet uit te sluiten valt dat u en uw man, wat betreft de omgangsregeling van uw kind, en eventueel door bemiddeling van het gerecht, tot een overeenstemming zouden kunnen komen.

Daarnaast stelt het Commissariaat-generaal zich ernstige vragen met betrekking tot uw houding die niet in overeenstemming is met uw verklaarde vrees, wat eveneens de ernst van uw vrees ondermijnt. Zo is het vreemd dat u gedurende meer dan drie weken in het huis verblijft van de vriend van uw man. Zo verklaart u immers dat uw man en de man van S. (...) oude vrienden waren. (CGVS p. 21) Gezien de band van de man van S. (...) met uw man, en daarenboven gezien het feit dat u slechts één vriendin in België had, van wie zowel uw man als uw schoonmoeder afwisten van haar bestaan, is het bijzonder risicovol om zich bij hen te verschuilen gedurende meer dan drie weken. De kans was immers groot dat uw man u hier zou komen zoeken, hetgeen in het verlies van uw zoontje kon resulteren. Zelfs indien er geen contact meer geweest zou zijn tussen de man van S. (...) en uw man, dan nog blijft het risico dat u neemt om daar gedurende verschillende weken te verblijven groot, daar zij uw enigste vriendin was in België. (CGVS p. 22) Verwacht kon worden dat uw man u op deze plaats als eerste zou komen zoeken en daarenboven kon u nooit zeker zijn van de huidige relatie tussen uw man en haar man hetgeen in een mogelijk verraad van uw onderduikadres zou resulteren.

Wat de problemen met uw familie betreft, verklaart u zelf dat de reden waarom u niet kan terugkeren het feit is dat de familie van uw man het kind kan ontvoeren of iets met u doen. (CGVS p. 25) U maakt geen melding van zware problemen die u zou kennen met uw familie na uw terugkeer, en stelt enkel dat u bijvoorbeeld door hen genegeerd zou worden en niet meer welkom bent in hun huis. (CGVS p. 17 en 18) De elementen die u aanbrengt in verband met uw eigen familie zijn bijgevolg onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Volledigheidshalve kan erop worden gewezen dat u zich tot de geëigende procedure dient te wenden, voor zover u een verblijfsmachtiging in België zou willen verkrijgen op grond van de status die uw minderjarig kind in België geniet. Dit ressorteert immers niet onder de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De documenten die u in het kader van uw asielrelaas voorlegt, met name uw identiteitskaart, de geboorteakte, erkenningsakte, inschrijvingskaart en sis-kaart van uw zoon, zijn niet van die aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen aangezien zij betrekking hebben op uw identiteit en de identiteit van uw zoon. Het vliegtuigticket bewijst enkel dat u per vliegtuig naar België gekomen bent. Het proces-verbaal stelt uw verklaringen vast, hetgeen niet gezien kan worden als (begin van) objectief bewijs. De informatiefiche van de politie stelt dat u om inlichtingen vroeg bij de politie in februari 2012, wat evenmin bewtwist wordt. De oproepingsbrief van de rechtbank en het verzoekschrift van uw man stelt enkel vast dat u verwikkeld bent in een rechtszaak omtrent het hoederecht over uw zoon.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van "de Wet Motivering Bestuurshandelingen, zijnde de materiële motiveringsplicht".

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. Uit het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas blijkt dat zij haar asielproblemen in essentie beperkt tot de vrees dat wanneer zij met haar kind naar Kazachstan zou terugkeren haar echtgenoot, die gemachtigd is in België te verblijven, *manu militari* het hoederecht over zijn zoon zal trachten te bekomen.

2.2.3. De Raad wijst erop dat problemen naar aanleiding van de toewijzing van het hoederecht over de kinderen problemen van intra-familiale en derhalve privaatrechtelijke aard betreffen en niet ressorteren onder de criteria zoals vermeld in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 waarbij de vrees voor vervolging dient gebaseerd te zijn op ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of de politieke overtuiging. Verzoekende partij kan derhalve de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.4. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij op generlei wijze aantoont dat uit de echt scheidende, feitelijk gescheiden of uit de echt gescheiden vrouwen die in Kazachstan het hoederecht over hun kinderen betwisten een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenmin aan dat er in Kazachstan een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet kan worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT